

LIETUVOS RESPUBLIKOS
IŠMOKŲ VAIKAMS ĮSTATYMO NR. I-621 2, 6, 10, 15, 17, 18, 20 IR 21 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo Nr. I-621 2, 6, 10, 15, 17, 18, 20 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas:

1) vykdant Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, 1.2.1 papunktyje nurodytą 5 priemonę, numatančią išmokų vaikams teisinio reguliavimo tobulinimą, užtikrinant nuoseklų išmokos vaikui (vaiko pinigų) didinimą.

Nuo 2018 m. sausio 1 d. įteisintas universalios išmokos vaikui – 30 eurų – mokėjimas visiems vaikams, o nuo 2019 m. sausio 1 d. ši išmoka padidinta iki 50 eurų, neįgaliems vaikams – iki 70 eurų. Taip pat pagal esamą teisinį reguliavimą gausioms šeimoms (nevertinant šeimos gaunamų pajamų) ir nepasiturinčioms šeimoms (kai šeimos vidutinės pajamos vienam asmeniui per mėnesį yra mažesnės negu 1,5 valstybės remiamų pajamų (toliau – VRP) dydžio (183 eurai), auginančioms vaikus, papildomai skiriama išmoka vaikui, kurios dydis – 20 eurų. Siekiant finansinėmis priemonėmis dar labiau remti šeimas, auginančias vaikus, ypač pažeidžiamiausias ir labiausiai skurstančias asmenų grupes – gausias ir nepasiturinčias šeimas, Įstatymo projektu siūloma nuosekliai didinti universalią išmoką vaikui (vaiko pinigus) iki 60 eurų ir papildomai skiriamą išmoką vaikui – iki 40 eurų.

Siekiant užtikrinti vienodą universalios išmokos vaikui mokėjimo visiems vaikams (asmenims) modelį, Įstatymo projektu siūloma suvienodinti universalios išmokos dydį, nesvarbu, ar vaikas auga šeimoje, yra globojamas ir (ar) neįgalus. Pažymėtina, kad ir daugelyje kitų Europos Sąjungos valstybių narių universali išmoka vaikui (šeimos išmoka) skiriama visiems vaikams vienodo dydžio arba išmoka diferencijuojama, atsižvelgiant į vaikų amžių ir (ar) jų skaičių šeimoje. Be kita ko, šeimos, auginančios neįgalius vaikus, patiria itin daug išlaidų, todėl Įstatymo projektu siūloma, kad kiekvienam neįgaliam vaikui (asmeniui), kuriam nustatytas neįgalumo lygis arba 55 procentų ir mažesnis darbingumo lygis, vienodomis sąlygomis, kaip ir nepasiturinčių ar gausių šeimų vaikams (asmenims), būtų papildomai skiriama ir mokama išmoka vaikui – 40 eurų;

2) siekiant spręsti vaikų skurdo rizikos ir demografines problemas, būtina imtis veiksmingų skurdo mažinimo ir gimstamumo didinimo priemonių – didinti finansinę paramą šeimoms, auginančioms vaikus.

Lietuvos statistikos departamento duomenimis, Lietuvoje vaikų skurdo rizikos lygis išlieka aukštas ir 2018 m. buvo didžiausias Baltijos šalyse. Vaikų iki 18 metų skurdo rizikos lygis Lietuvoje buvo 23,9 proc., o Estijoje – 15,2 proc., Latvijoje – 17,5 proc. Viena iš dažniausiai skurdą Lietuvoje patiriančių grupių yra šeimos, auginančios vaikus (skurdo rizikos lygis, jei vienas iš tėvų augina vieną ar daugiau vaikų, – 46,8 proc., jei abu tėvai augina du ar daugiau vaikų, – 18,6 proc.).

Lietuvos demografinė situacija taip pat vis dar sudėtinga. 2019 m. pradžioje Lietuvoje gyveno 499,6 tūkst. vaikų iki 18 metų (17,9 proc. visų šalies gyventojų). 2017 m. gimė 29,6 tūkst. kūdikių, jų skaičius, palyginti su 2016 m., sumažėjo 3,3 proc. (1 tūkst. kūdikių), o 2018 m. gimė 28,2 tūkst. kūdikių,

t. y. 1,7 proc. (484 kūdikiais) mažiau, palyginti su 2017 m.

Nuoseklus išmokos vaikui didinimas yra viena iš kompleksinių priemonių, padedančių mažinti vaikų skurdą ir socialinę atskirtį. Prognozuojama, kad, padidinus universalios ir papildomai skiriamos išmokos vaikui dydį bei vertinamų pajamų ribą, skurdo rizika bendroje populiacijoje sumažėtų 0,6 procentinio punkto, vaikų iki 18 metų skurdo rizikos lygis – 2,4 procentinio punkto. Skurdo rizikos lygis šeimoje, kurioje vienas iš tėvų augina vieną vaiką, sumažėtų 2,8 procentinio punkto, du ar daugiau vaikų – 5,9 procentinio punkto, šeimoje, kurioje abu tėvai augina du vaikus, skurdo rizikos lygis sumažėtų 2,2 procentinio punkto, šeimoje, kurioje abu tėvai augina tris ar daugiau vaikų, – 2 procentiniais punktais;

3) įgyvendinant 2019 m. liepos 5 d. Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos, Lietuvos socialdemokratų darbo partijos, Lietuvos lenkų rinkimų akcijos-Krikščioniškų šeimų sąjungos ir partijos „Tvarka ir teisingumas“ koalicijos sutarties protokolo 2.2 papunktyje nurodytą 4 priemonę, numatančią finansinės paramos nėščiai moteriai, neturinčiai teisės į motinystės išmoką pagal Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymą, didinimą.

Atsižvelgiant į tai, kad moterys, neturinčios socialinio draudimo stažo ir teisės gauti motinystės išmoką pagal Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymą, dažniausia būna jaunos studentės ar vienišos būsimos mamos, kurių finansinė padėtis yra sunki, manoma, jog, padidinus vienkartinę išmoką nėščiai moteriai nuo 76 eurų iki 250 eurų, pagerės finansinė šių moterų padėtis.

Įstatymo projekto tikslas – siekiant mažinti vaikų skurdą ir socialinę atskirtį, nuosekliai didinti finansinę paramą vaikus auginančioms šeimoms bei nėščioms moterims.

Įstatymo projekto uždaviniai:

- 1) padidinti universalią išmoką vaikui (vaiko pinigus) nuo 50 eurų iki 60 eurų;
- 2) padidinti papildomai skiriamą išmoką vaikui, mokamą vaikams, auginamiems ir (ar) globojamiems gausiose ir nepasiturinčiose šeimose, nuo 20 eurų iki 40 eurų ir nustatyti šios išmokos mokėjimą vienodomis sąlygomis kiekvienam neįgaliam vaikui (asmeniui);
- 3) padidinti vienkartinę išmoką nėščiai moteriai nuo 76 eurų iki 250 eurų;
- 4) siekiant teisinio reguliavimo nuoseklumo ir aiškumo, sklandaus Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo taikymo, pakeisti tam tikras nuostatas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą parengė Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ministerija) Piniginės paramos ir būsto skyriaus vedėja Svetlana Kulpina (tel. 8 706 64 264, el. p. Svetlana.Kulpina@socmin.lt) ir vyriausioji specialistė Ieva Aninkevičiūtė-Gorbyliovienė (tel. 8 706 64 283, el. p. Ieva.Aninkeviciute@socmin.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

1. Vadovaujantis Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 1 dalimi, kiekvienam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų ir vyresniam, jeigu jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jam sukaks 21 metai, yra skiriama ir mokama 1,32 bazinės socialinės išmokos (toliau – BSI) dydžio (50,16 euro) išmoka per mėnesį, o neįgaliam vaikui – 1,84 BSI dydžio (69,92 euro) išmoka per mėnesį.

Pagal Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 2 dalį papildomai išmoka vaikui skiriama ir mokama:

1) kiekvienam bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo (rūpintojo), išskyrus asmenis, kurie augina ir (ar) globoja tris ar daugiau vaikų, auginamam ir (ar) globojamam vaikui, kuriam globa (rūpyba) nustatyta šeimoje, jeigu vidutinės bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo (rūpintojo) ir su juo bendrai gyvenančių asmenų pajamos, nustatytos Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje, vienam asmeniui per mėnesį yra mažesnės negu 1,5 VRP dydžio (183 eurai). Vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų ir vyresniam, jeigu jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jam sukaks 21 metai, yra skiriama ir mokama 0,53 BSI dydžio (20,14 euro) išmoka per mėnesį;

2) kiekvienam bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo (rūpintojo), kurie augina ir (ar) globoja tris ar daugiau vaikų, auginamam ir (ar) globojamam vaikui, kuriam globa (rūpyba) nustatyta šeimoje. Vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų ir vyresniam, jeigu jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jam sukaks 21 metai, yra skiriama ir mokama 0,53 BSI dydžio (20,14 euro) išmoka per mėnesį.

2. Pagal Išmokų vaikams įstatymo 10 straipsnio 1 dalį moteriai, pagal Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymą neturinčiai teisės gauti motinystės išmokos, likus 70 kalendorinių dienų iki numatomos gimdymo datos skiriama 2 BSI dydžio (76 eurų) vienkartinė išmoka nėščiai moteriai.

4. Siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

1. Teikiamu Įstatymo projektu siūloma didinti universalios išmokos vaikui dydį nuo 1,32 BSI dydžio (50,16 euro) iki 1,54 BSI dydžio (60,06 euro) per mėnesį, *nustatant vienodo dydžio išmoką visiems vaikams* ir mokant ją kiekvienam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu, arba sudaro santuoką, ir emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui arba vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą, bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 21 metai.

Taip pat Įstatymo projektu siūloma didinti papildomai skiriamos išmokos vaikui, mokamos vaikams, auginamiems ir (ar) globojamiems gausiose ir nepasiturinčiose šeimose, dydį nuo 0,53 BSI dydžio (20,14 euro) iki 1,03 BSI dydžio (40,17 euro). Atsižvelgiant į tai, kad šeimos, auginančios neįgalius vaikus (asmenis), taip pat patiria itin daug išlaidų, Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad *kiekvienam neįgaliam vaikui (asmeniui)*, kuriam nustatytas neįgalumo lygis arba 55 procentų ir mažesnis darbingumo lygis, *nustatytam neįgalumo lygio arba mažesnio negu 55 proc. darbingumo lygio terminui būtų papildomai skiriama ir kas mėnesį mokama 1,03 BSI dydžio (40,17 euro) išmoka vaikui*. Pažymėtina, kad Įstatymo projektu siūloma, jog papildomai išmoka vaikui už tą patį vaiką skiriama pagal vieną Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą punktą.

Taip pat, siekiant mažinti vaikų skurdą ir socialinę atskirtį, Įstatymo projektu siūloma šeimoms, auginančioms ir (ar) globojančioms vieną ar du vaikus, kurioms papildomai išmoka vaikui skiriama vertinant šeimos gaunamas pajamas, *padidinti vertinamų pajamų ribą nuo 1,5 VRP dydžio (t. y. 183 eurų; iki 2020 m. sausio 1 d. VRP dydis – 122 eurai) iki 2 VRP dydžio (t. y. iki 250 eurų, nes VRP dydis nuo*

2020 m. sausio 1 d. – 125 eurai).

Prognozuojama, kad, padidinus universalios ir papildomai skiriamos išmokos vaikui dydžius bei vertinamų pajamų ribą, skurdo rizika bendroje populiacijoje sumažėtų 0,6 procentinio punkto, vaikų iki 18 metų skurdo rizikos lygis – 2,4 procentinio punkto. Skurdo rizikos lygis šeimoje, kurioje vienas iš tėvų augina vieną vaiką, sumažėtų 2,8 procentinio punkto, šeimoje, kurioje vienas iš tėvų augina du ar daugiau vaikų – 5,9 procentinio punkto, šeimoje, kurioje abu tėvai augina du vaikus, skurdo rizikos lygis sumažėtų 2,2 procentinio punkto, šeimoje, kurioje abu tėvai augina tris ar daugiau vaikų, – 2 procentiniais punktais.

2. Siekiant finansiškai padėti besilaukiančioms moterims, kurios neturi socialinio draudimo stažo ir teisės gauti motinystės išmoką pagal Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymą, Įstatymo projektu siūloma padidinti vienkartinės išmokos nėščiai moteriai dydį nuo 2 BSI (76 eurų) iki 6,43 BSI (250,77 euro).

3. Siekiant aiškiau ir tiksliau skirti ir mokėti išmokas vaikams, siūloma keisti ir kitas Išmokų vaikams įstatymo nuostatas:

3.1. patikslinti Išmokų vaikams įstatymo 2 straipsnyje įtvirtintas globojamo vaiko ir vaiko globėjo (rūpintojo) sąvokas, nustatant aiškiau reglamentuotą teisinį pagrindą skirti išmokas vaikams tais atvejais, kai vaiko globa (rūpyba) nustatoma ne Lietuvos Respublikoje ir, Lietuvos apeliaciniam teismui pripažinus ir leidus vykdyti užsienio teismų (arbitražų) sprendimus dėl vaikų globos (rūpybos), jos vykdymą perima Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija;

3.2. gausioms šeimoms papildomai skiriama išmoka vaikui mokama *nevertinant šeimos gaunamų pajamų*, todėl praktikoje dažnai kyla painiava ir išmokos gavėjų nepasitenkinimas dėl to, kad, pilnamečiam vaikui (asmeniui) įsidarbinus ir uždirbus daugiau kaip 1 VRP dydį, pradedamos vertinti šių vaikų (asmenų) pajamos. Dėl šios priežasties susidaro ir išmokų permokos, kurias savivaldybėms dažnai tenka išieškoti teismo tvarka. Todėl siūloma į gausių šeimų sudėtį įskaityti ir dirbančius pilnamečius vaikus, nevertinant jų gaunamų pajamų. Tais atvejais, kai vaikas (asmuo) baigs vidurinę mokyklą ir nebeturės teisės gauti išmokos vaikui, jis iki 24 metų bus įskaitomas į šeimos auginamų vaikų skaičių ir šeima turės teisę gauti papildomai skiriamą išmoką vaikui likusiems vaikams, nevertinant šeimos pajamų. Pavyzdžiui, trijų vaikų šeima, kurios vienas iš vaikų yra 22 metų dirbantis studentas, turės teisę gauti papildomai skiriamą išmoką vaikui likusiems dviem vaikams, nevertinant šeimos gaunamų pajamų.

Taip pat, siekiant įgyvendinti asmenų lygybės principą, siūloma papildomai skiriant išmoką vaikui nepasiturinčioms šeimoms nevertinti *bendrai gyvenančių asmenų pilnamečių vaikų iki 24 metų pajamų*. Pagal šią nuostatą bendrai gyvenančių asmenų pilnamečiai vaikai (asmenys) galėtų dirbti ir uždirbti mažiau kaip 1 VRP dydį ir jų gautos pajamos, papildomai skiriant išmoką vaikui, nebūtų vertinamos. Taip suteikiama galimybė vaikui (asmeniui), gyvenančiam skurdo riziką patiriančioje šeimoje, užsidirbti smulkoms savo reikmėms ir nepasiturinčiai šeimai neprarasti teisės į papildomą išmoką vaikui. Vaikas (asmuo), uždirbantis daugiau kaip 1 VRP dydį, vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 2 straipsnio 2 dalimi, kurioje įtvirtinta bendrai gyvenančių asmenų sąvoka, neįskaitomas į bendrai gyvenančių asmenų sudėtį, o, papildomai skiriant išmoką vaikui kitam vaikui, vertinamos likusios bendrai gyvenančių asmenų pajamos;

3.3. atsižvelgiant į tai, kad papildomai išmoka vaikui bendrai gyvenančių asmenų, kurie augina ir (ar) globoja vieną ar du vaikus, auginamam vaikui gali būti skiriama ir tais atvejais, kai jiems paskirta socialinė parama mokiniams pagal Lietuvos Respublikos socialinės paramos mokiniams įstatymą ir jų

vidutinės pajamos vienam asmeniui per mėnesį yra didesnės (t. y. 2,5 VRP dydžio) negu skiriant papildomai išmoką vaikui pagal Išmokų vaikams įstatymą (t. y. 2 VRP dydžio), siūloma patikslinti Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 punktą, numatant išimtį, kad papildomai išmoka vaikui gali būti skiriama ir jei gaunamos didesnės pajamos, viršijančios 2 VRP dydžius;

3.4. atsižvelgiant į tai, kad nuo 2019 m. sausio 1 d. universali išmoka vaikui skiriama ir mokama emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiui vaikui, jeigu jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą, patikslinti Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnį nustatant, kad ši išmoka mokama kiekvienam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu, arba sudaro santuoką, ir emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui arba vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą, bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 21 metai;

3.5. papildyti Išmokų vaikams įstatymo 21 straipsnio 1 dalį, įtvirtinant naują išmokų mokėjimo nutraukimo pagrindą, jei vaikas (asmuo), kuriam paskirta išmoka, pakeičia gyvenamąją vietą ir persikelia gyventi pas kitą iš tėvų (įtėvių) ar globėją (rūpintoją). Taip pat siūloma patikslinti išmokų mokėjimo nutraukimo momentą, išmokos gavėjui persikėlus nuolat gyventi į kitą valstybę.

4. Nustatyti Išmokų vaikams įstatymo įsigaliojimą nuo 2020 m. sausio 1 d.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikia imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma. Numatomos teigiamos teisinio reguliavimo pasekmės aptartos šio aiškinamojo rašto 4 punkte.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Įstatymo projekto antikorupcinis vertinimas atliktas vadovaujantis Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatomis, nes Įstatymo projektu numatoma reguliuoti visuomeninius santykius, susijusius su išmokų vaikams mokėjimu iš valstybės biudžeto lėšų.

Atlikus Įstatymo projekto antikorupcinį vertinimą, korupcijos rizika nenustatyta.

Priimtas įstatymas įtakos kriminogeninei situacijai neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priimtas įstatymas tiesioginės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai neturės.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus įstatymą, kitų įstatymų priimti, pakeisti ar pripažinti netekusiais galios nereikės.

9. Įstatymo projekto atitiktis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimams ir Įstatymo projekto sąvokų, jas įvardijančių terminų įvertinimas Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas atitinka Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimus. Įstatymo projektu patikslintos sąvokos „vaiko

globėjas (rūpintojas)“ ir „globojamas vaikas“ įvertintos Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Įstatymo projekto atitiktis Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams

Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos teisės normas.

11. Įstatymui įgyvendinti reikalingi įgyvendinamieji teisės aktai, šių aktų rengėjai ir terminai

Iki įstatymo įsigaliojimo ministerija turės parengti ir pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei tvirtinti Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 28 d. nutarimu Nr. 801 „Dėl Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatų patvirtinimo“, pakeitimo projektą.

Iki įstatymo įsigaliojimo ministerija turės parengti ir socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2019 m. gruodžio 31 d. turės patvirtinti Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. A1-183 „Dėl kai kurių socialinei paramai gauti reikalingų formų patvirtinimo“ pakeitimo projektą.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti

Pritarus Įstatymo projektu siūlomoms nuostatomis dėl išmokos vaikui (vaiko pinigų) mokėjimo, preliminariais ministerijos skaičiavimais, 2020 metų valstybės biudžete papildomai turi būti skirta apie 152,4 mln. eurų. Iš viso universalią išmoką vaikui gautų apie 521,9 tūkst. vaikų, papildomai skiriamą išmoką vaikui – apie 151,6 tūkst. vaikų.

Pritarus Įstatymo projektu siūlomoms nuostatomis dėl vienkartinės išmokos nėščiai moteriai dydžio didinimo, preliminariais ministerijos skaičiavimais, 2020 metų valstybės biudžete papildomai turi būti skirta 758 tūkst. eurų ir išmoką gautų iš viso apie 4,4 tūkst. moterų.

Kitoms Įstatymo projekto nuostatomis įgyvendinti papildomų lėšų iš valstybės biudžeto nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai, rekomendacijos ir išvados Rengiant Įstatymo projektą, specialistų vertinimų, rekomendacijų ir išvadų nebuvo gauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno *Eurovoc* terminus, temas bei sritis

Reikšminiai Įstatymo projekto žodžiai yra „išmokos vaikams“, „išmoka vaikui“, „išmoka šeimai“, „vienkartinė išmoka nėščiai moteriai“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Būtina skelbti anglų ir rusų kalbomis.